

**Sygn. akt II Ka 294/14**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

**Dnia 24 lipca 2014 r.**

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Świącicka
Sędziowie:	SSO Bogdan Górski SSO Grażyna Jaszczuk (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2014 r.

sprawy **G. Ł.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 15 kwietnia 2014 r. sygn. akt II K 10/14

wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że na podstawie art. 42 §2 kk orzeka wobec oskarżonego G. Ł. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat; w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

**Sygn. akt II Ka 294/14**

## UZASADNIENIE

**G. Ł.** został oskarżony o to, że w dniu 11 grudnia 2013 roku w J. gmina G., w pow. (...), w woj. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. mając 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

**tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.**

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt II K 10/14, Sąd Rejonowy w Węgrowie:

I. oskarżonego **G. Ł.** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie

art. 178a § 1 k.k. skazał go na karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat z wyłączeniem kategorii “C” i “T”;

III. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy nr (...)wydanego przez (...)od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia 15 kwietnia 2014 r.

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 złotych tytułem opłaty oraz obciążył go poniesionymi w sprawie wydatkami w kwocie 90 złotych

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy w Węgrowie, zaskarżając go na niekorzyść G. Ł. w części dotyczącej orzeczenia o karze i zarzucając mu jej rażąco niewspółmierność przejawiającą się w wymiarzeniu G. Ł. kary grzywny w wysokości 300 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych oraz orzeczeniu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat z wyłączeniem kat. C i T, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz ustalone na jego podstawie okoliczności, przede wszystkim zaś wysoki stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu przejawiający się w kierowaniu przez niego samochodem w sytuacji gdy stężenie alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu wynosiło 1,18 mg/l, świadome lekceważenie porządku prawnego, a także wzgląd na cele kary w zakresie jej oddziaływania społecznego oraz uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie ma osiągnąć kara w stosunku do oskarżonego przemawiają za orzeczeniem wobec G. Ł. środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze 3 lat bez jakichkolwiek wyłączeń.

W toku rozprawy odwoławczej prokurator poparł apelację i wniosek w niej zawarty, zaś obrońca oskarżonego wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy. Oskarżony wniósł o utrzymanie wyroku w mocy.

#### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja okazała się o tyle skuteczna, że doprowadziła do zmiany zakwestionowanego wyroku w sposób przyjęty w orzeczeniu Sądu Odwoławczego.

Na wstępie zaznaczyć należy, że już na gruncie przepisów Kodeksu karnego z 1969 r. Sąd Najwyższy stwierdził, że zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych zmierza do faktycznego, czasowego wyeliminowania z ruchu drogowego jako kierowców tych osób, które prowadząc pojazd mechaniczny dopuściły się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Merytoryczną przesłanką stosowania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdów mechanicznych przez daną osobę. W związku z tym wybór zakresu zastosowania przedmiotowego środka karnego zależy od oceny stopnia zagrożenia, jakie w konkretnym wypadku może stwarzać powrót sprawcy do ruchu (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 1975 r. sygn. V KZP 2/74, LEX nr 18934).

W przekonaniu Sądu Okręgowego ograniczenie, orzeczonego w stosunku do G. Ł., zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w drodze wyłączenia z jego zakresu tych pojazdów, do prowadzenia których wymagane jest prawo jazdy kategorii C i T, nie odpowiada stopniowi zagrożenia stwarzanego przez oskarżonego. Podkreślić należy, że wymieniony podjął decyzję o prowadzeniu samochodu w stanie nietrzeźwości kierując się jedynie okolicznościami, w swej istocie, wyjątkowo błahymi. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym okoliczność, że G. Ł. już dzień przed zatrzymaniem przez funkcjonariuszy Policji spożył znaczną ilość alkoholu. Umyślnie naruszając zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, oskarżony zignorował fakt, że uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych stanowią istotną podstawę części z osiągniętych przez niego dochodów. Zważyć należy równocześnie,

że brak jest jakichkolwiek względów natury logicznej, nakazujących przyjąć, że mimo ograniczenia zakresu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych G. Ł. nie będzie stwarzał zagrożenia dla pozostałych uczestników ruchu drogowego. Zasady doświadczenia życiowego uczą bowiem, że uprawnienie do kierowania pojazdami wyłączonymi spod zakresu wzmiankowanego zakazu wymaga niejednokrotnie znacznie większej rozwagi oraz umiejętności właściwej samooceny u osoby je prowadzącej. Na marginesie dodać trzeba, że hierarchia dóbr chronionych przez prawo karne nie pozwala na postawienie partykularnych interesów, związanych z możliwością uzyskiwania dochodów, nad wartością natury ogólnej, jaką jest życie i zdrowie bliżej nieokreślonej liczby osób.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy wyrok w zaskarżonej części zmienił w ten sposób, że na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego G. Ł. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. W ocenie Sądu Odwoławczego zmiana zaskarżonego wyroku we wskazany wyżej sposób umożliwi właściwą realizację indywidualno- prewencyjnych celów reakcji prawnokarnej, odpowiadając zarazem dyrektywom sformułowanym w art. 53 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 56 k.k. W szczególności zaakcentować należy, że przyjęty zakres i czas obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych nie pozwala na tezę o niewspółmierności do znacznego stopnia winy i znacznego stopnia społecznej szkodliwości bezprawnego zachowania G. Ł.. Stanowi przy tym bezpośrednie odzwierciedlenie, wskazanej wyżej, motywacji wymienionego oraz okoliczności, że jego karygodne zachowanie nie doprowadziło do zaistnienia ujemnych następstw. Istotną rolę w tej materii odegrały również warunki osobiste G. Ł., który jest osobą samotnie opiekującą się swą matką, będącą osobą w podeszłym wieku. Wobec powyższego nie zasługiwał na uwzględnienie, wysunięty przez oskarżyciela publicznego, wniosek w przedmiocie długości okresu, na który oskarżony winien zostać pozbawiony możliwości prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 437 k.p.k. w zw. z art. 456 k.p.k., orzeczono jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych uzasadnia przepis art. 624 § 1 k.p.k., w oparciu o który Sąd Okręgowy- kierując się względami słuszności- zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa. Podnieść w tym miejscu trzeba, że postępowanie odwoławcze zostało zainicjowane wyłącznie z powodu zawinionego błędu Sądu Rejonowego, czego konsekwencji nie może ponosić G. Ł..